

ны бѣсаха, на єдны тѣраха змїи при тайны-те удовы, тѣ ги апаха, на єдны распараха тѣрбѣатъ, и ги оставаха, да умиратъ съ жалостнѣ смртъ, и не престаха никакъ, докѣ не истребиха сички-те Христіаны отъ держава-та си. Послѣ тока повдигнаха столпъ, на кого то написаха тїа: Догдѣ слѹнце-то грѣе на свѣт-атъ, никой странецъ не ѹе дерзни да влѣзи въ Іапонїј, нито въ видѣ посланикъ.

Глава 139.

За обрѣщенїе-то на Сїни-те.

Франгиска Ксаверій стоя въ Іапонїј дкѣ години и шесть мѣсѣци, и послѣ рѣши да иди въ пространо-то царство на Сїни-те, за да проповѣда и тамъ Евангеліе-то; но понеже въ това царство бѣше жестоко возбранено влазанїе-то на странны-те, той изнамѣри способъ, тѣ додѣ въ остров-ата Сагкїанъ, кой-то бѣше близъ до Мока, при морско-то прибрѣжїе на Сїна: но къто са разбола умрѣ, и намѣренїе-то мѣ остана не скършено. А кѫдѣ край-атъ на шестнадесато-то столѣтїе Матдей Рїккій Іисситѣ, човѣкъ искосанъ въ Сїнїй-скій-атъ азыкъ, имѣющъ съ себе си двойца юще Іиссити, къто са умѣси съ тѣрговцы, влѣзи въ Сїнъ, и съ нѣкои математическо, астрономическо и механическо нѣща привлѣчи мнозина въ чудо, што са сички-те чудѣха на мѣдростъ-тѣ мѣ; и тѣка съ това нѣщо ковѣди въ Сїнаны-те вѣрѣ-тѣ Христовъ; защо толкова прииспѣ съ тїа